

A Hof van Cassatie van België (Belgium) által 2010. július 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jan Voogsgeerd kontra Navimer SA

(C-384/10. sz. ügy)

(2010/C 317/26)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie van België

Az alapeljárás felei

Felperes: Jan Voogsgeerd

Alperes: Navimer SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt az országot kell-e érteni az azon telephely szerinti országon, ahol a munkavállalót a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény⁽¹⁾ 6. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében alkalmazták, amelyben a munkáltatónak a munkavállalót a munkaszerződés alapján alkalmazó telephelye található, vagy azt, amelyben a munkáltatónak a munkavállalót ténylegesen foglalkoztató telephelye található, még ha a munkavállaló a munkáját rendszerint nem is egy és ugyanazon országban végzi?
2. Az első kérdés értelmében vett tényleges foglalkoztatás helyének tekintendő-e az a hely, ahol a munkáját rendszerint nem egy és ugyanazon országban végző munkavállaló jelentkezni köteles, és ahol a tevékenysége elvégzéséhez kapcsolódó útmutatásokat és utasításokat megkapja?
3. Meg kell-e felelnie a munkáltató azon telephelyének, ahol a munkavállalót az első kérdés értelmében véve ténylegesen foglalkoztatják, bizonyos alaki követelményeknek — például önálló jogi személyiséggel kell-e rendelkeznie —, vagy e tekintetben elegendő a tényleges telephely léte?
4. Akkor is a harmadik kérdés értelmében vett telephelynek tekinthető-e a munkáltató társasággal kapcsolatban álló másik társaság telephelye, ha az utasítási jogot e másik társaságra nem ruházták át?

A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. május 21-én hozott ítélete ellen a Bouygues SA és a Bouygues Télécom SA által 2010. augusztus 4-én benyújtott fellebbezés

(C-399/10. P. sz. ügy)

(2010/C 317/27)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (képviselők: J. Vogel, F. Sureau, D. Theophile ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Francia Köztársaság, France Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz. egyesített ügyekben 2010. május 21-én hozott ítéletét,
- a Bíróság az ügyben új határozatot hozva adjon helyt a Bouygues SA és a Bouygues Télécom társaság kérelmeinek, azaz: 1) semmisítse meg a 2006/621/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ 1. cikkét kizárólag annyiban, amennyiben az hallgatólagosan, de szükségszerűen megtagadta a francia állam 2002 júliusában, szeptemberében és októberében tett nyilatkozatai támogatásnak való minősítését, és 2) semmisítse meg a határozat 2. cikkét, mivel e megsemmisítés következtében a francia államot kötelezni kell a megállapított támogatásnak a France Télécom társasággal való visszatérítettére,
- másodlagosan abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a jogvita érdemben való eldöntését a per állása nem engedi meg, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, hogy ez utóbbi a Bíróság által kifejtett jogi álláspont figyelembevételével a T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz. egyesített ügyekben újból hozzon határozatot,
- a Bíróság a Bizottságot, a Société France Télécomot és a francia államot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bouygues és a Bouygues Télécom a fellebbezése alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

A három részből álló első jogalappal a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a Bizottság elemzését, amely szerint a francia állam 2002

⁽¹⁾ HL 1980.L 266., 1. o.

júliusában, szeptemberében és októberében tett nyilatkozatai önmagukban és összességükben sem minősülnek egy vagy több állami támogatásnak. A Törvényszék így félreértelmezte az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami források felhasználásának fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy a támogatási nyilatkozatok csak akkor járhatnak együtt állami források felhasználásával, ha pontosan megjelölik a tervezett támogatás formáját és összegét, ha azokat azonnal és biztosan alkalmazni kell, és jogilag kötelezők (első rész). Ezenkívül a Törvényszék eltorzította a Bizottsághoz benyújtott nemzeti jogszabályokat, amikor megjegyezte, hogy ahhoz, hogy a támogatásra vonatkozó ígérek kötelező erővel bírhasanak, e szabályok a maguk részéről megkövetelik, hogy ezen ígérek az ígért támogatás módozatait és összegét illetően pontosak legyenek, és ne fűgjenek az adós nem-telejesítésétől, noha a nemzeti jog értelmében az eredményre vonatkozó ígért elegendő az ígértet tevő kötelezettségének megalapozásához. A pénzügyi nehézségek bekövetkezéséhez kapcsolódó feltétel nem zárja ki a kezességvállalást, és azon tény, hogy az állam a magatartásával azt a meggyőződést kelti, hogy meghatározott módon fog eljárni, elegendő a felelősségének megalapozásához (második rész). Végül a Törvényszék félreértelmezte az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami források felhasználásának fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy nem eredményezhet ilyen felhasználást a piacok azon reakciója, amely az állam vonatkozásában a France Télécom finanszírozási problémáinak orvoslására vonatkozó *de facto* kötelezettséget keletkeztet (harmadik rész).

Két részből álló második jogalapjukkal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék az állam által 2002 decemberében 9 milliárd euró összegű hitelkeret megnyitása formájában a France Télécom javára biztosított részvényesi előleg támogatásnak való minősítését illetően tévesen alkalmazta a jogot. E tekintetben a Bouygues és a Bouygues Télécom először is kiemeli, hogy a Törvényszék félreértelmezte a 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatás fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy a hitelkeret megnyitásának bejelentéséből eredő előny nem kapcsolódik eléggé az e megnyitásból eredő források átruházásához ahhoz, hogy meg lehessen állapítani állami támogatás fennállását. A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék helytelenül követeli meg, hogy az előny és a források felhasználása átfedje egymást.

A fellebbezők másodszor kiemelik, hogy a Törvényszék félreértelmezte a 107. cikk (1) bekezdésének értelmében vett előny fogalmát, amikor külön vette figyelembe a 9 milliárd euró összegnek a France Télécom rendelkezésére bocsátását annak megállapításához, hogy az a France Télécom rendelkezésére álló pénzügyi eszközök növelése formájában semmilyen tulajdonképpeni előnyt nem tartalmazott, anélkül hogy ezen előny fennállásának értékelése során figyelembe vette volna ugyan ezen intézkedésekből eredő megnyugtató hatást.

(¹) A Franciaország részéről a France Télécom részére biztosított állami támogatásról szóló, 2004. augusztus 2-i 2006/621/EK bizottsági határozat (HL L 257., 11. o.).

A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. május 21-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2010. augusztus 5-én benyújtott fellebbezés

(C-401/10. P. sz. ügy)

(2010/C 317/28)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: C. Giolito, D. Grespan és S. Thomas meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Francia Köztársaság, France Télécom SA, Bouygues SA, Bouygues Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének (kibővített harmadik tanács) a T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz. egyesített ügyekben 2010. május 21-én hozott, a Bizottsággal 2010. május 25-én faxon közölt ítéletét annyiban, amennyiben a Törvényszék:
 - megsemmisítette a Franciaország részéről a France Télécom részére biztosított állami támogatásról szóló, 2004. augusztus 2-i 2006/621/EK bizottsági határozat (¹) 1. cikkét;
 - kimondta, hogy a T-425/04. és T-444/04. sz. ügyekben az Európai Bizottság viseli saját költségeit, valamint a Francia Köztársaság és a France Télécom részéről felmerült költségeket;
- a Bíróság újbóli vizsgálat céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- a Bíróság a költségekről egyelőre ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a fellebbezése alátámasztására három jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék ítélete több kérdésben is ellentmondásos indokolást tartalmaz. Erről van szó különösen akkor, amikor a Törvényszék a megtámadott ítéletben úgy ítéli meg, hogy a nyilatkozatok, ideértve a részvényesi előleg 2002. december 4-i bejelentését, a France Télécom által kapott előny fennállásának vizsgálata keretében a maguk összességében értékelhetők, míg az állami források elkötelezésének vizsgálata keretében úgy véli, hogy a részvényesi előleg bejelentése és az állam által korábban tett különböző nyilatkozatok között jelentős törés van.